

9 ΜΑΡΤΙΟΥ

† Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

(διάταξις ἰσχύουσα διὰ τὰς καθημερινάς,
πλὴν τῶν στιχηρῶν ἑσπερίων τοῦ τριωδίου)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ

ε παθονδυσωπη η θη τι Κυ ρι ε και πασας ημων

τας ο δυ νας ι ασαι φι λανθρω πε δε ο ο με ε

θα ^π₉

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γαβριηλ φθεγξαμένου σοι Παρθενετοχαι
ρε ^Δ₂ συντηφωνηεσαρκου τοοτων ολων Δε
σποοτης ^π₉ εν σοι τη αγια Κιβωτω ως εφη ο
δικαιος Δαβιδ ^Δ₂ εδειχθησπλατυτεερατωνουρα
νων ^Δ₂ βαστασασατον Κτιστην σου ^π₉ δοξατωενοι
κησαντι εν σοι δοξατωπροελθοοντι εκ σου ^Δ₂
δοξατωελευθερωσαντι ημασ δια του τοοκ8
8 σου ου ου ^π₉

ἢ κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν·

ᾠχος ^π₉ Γα φ

Η ^{Γα} εος Κυριος και επεφανεν ημι ^π₉
εν λογημενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυρι
ου ου ^Γ₂

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ^{Γα}
 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ου ^{Γρ}
ϚϚ

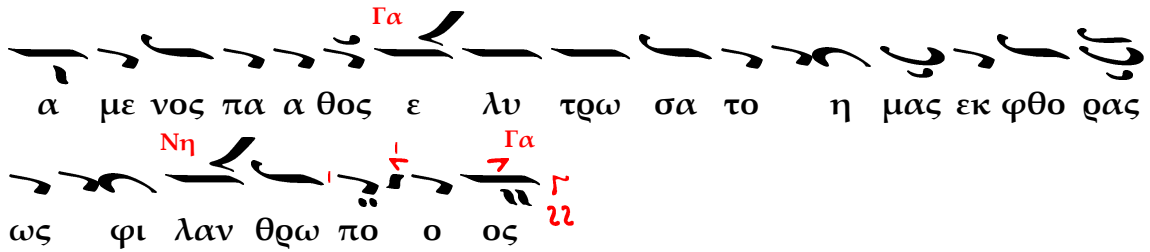
Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος ϚϚ Γα ϕ

Ⲭ ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^{Γρ} ^{ϚϚ} δη μος
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γρ} ^{ϚϚ} Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη}
 στς ^{Γρ} ^{ϚϚ} τεσ σα α ρα κο ον τα ^Π ^ϑ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ^Ϛ ^ϑ δο κι μα σθεν τες λαμ προ ως ε
^{Γα}
 δο ο ξα σθη η τε ^Π ^ϑ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^Ϛ ^ϑ
 ου σι ον ^Ϛ ^ϑ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^{Γρ}
ϚϚ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα}
 ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
^{Πα}
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρ θε ε
^{Γα}
 νε ^Π ^ϑ εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
^{Πα}
 ος σου και θε ος η μων ^Ϛ ^ϑ το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
 καὶ ὁ πολυέλεος τῶν μαρτύρων]
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ Τεσσαράκοντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπη πάναγνε, τῇ σῆ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ἧ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέ-γουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὐτὴ καὶ θεοσύλληκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον

ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν
 ματαίων λογισμῶν καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον
 Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⁶₇ ^{Δι} αλλ α
^{B8} αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ ⁶₇

Ο^{Δι} ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{B8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι ϑ ϑ ⁶₇ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ο ος γαρ ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ε ε σε ε ε
^{B8} σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶₇

Δ^{B8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶₇

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ⁶₇ και κα α θα αρ σει ^{Δι}₂

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ξε' (66).

Ἦχος Βου

Δ ι η ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ दाτος

και ε ξη γα γες η μας εις α να ψυ χην

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός ἐπύρωσας ἡμᾶς
ως πυ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ζήτηι τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος Δι̇

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι Δι̇

Ταις των Α θλο φο ο ρων πρε σβει αις ε λε η μον Δι̇ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δι̇

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Δι̇ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον Δι̇ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των Δι̇

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι̇

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, Δι̇ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Δι̇ και

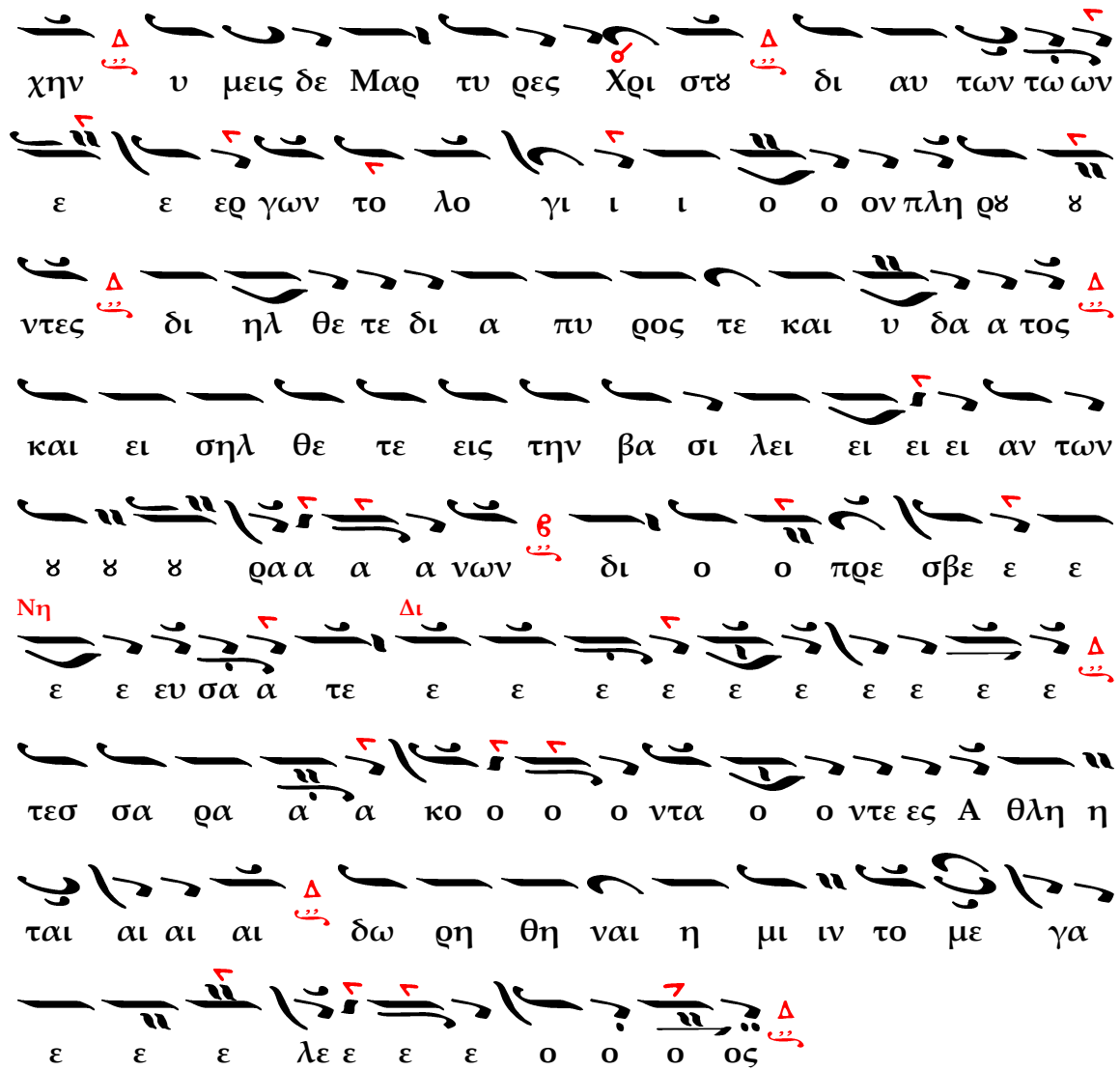
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Δι̇ ε ξα λει ψον το α

νο μη μα μς Δι̇

Π ρο φη τι κως α νε βο ο ο α ο Δαυ ι ι ιδ

εν ψα αλ μοις Δι̇ δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος και αι αι

υ δα α τος Δι̇ και ε ξη γα γες η μας εις α α να ψυ υ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς 7' τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί

μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οἷ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἄνευ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.
Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.**

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἶλοντο, οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον κλήσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Δόξα.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον, συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

**Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.**

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκπληρώσαντο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Δόξα.

Ἐλάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἄειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθατε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὄθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεθσε, Ἄσωμάτων μακάριοι. Ἄθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην

ὕμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα. Οἴμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, * δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρον, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς * δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας. (†842)

Στίχ. Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,

Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὠρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θεία τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν, τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος θεία ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν

πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαήλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις, κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθῶν τὴν ἀπαστρέπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλόμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαήλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδεῖα προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὅποσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἳ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι Οἴκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραυτα ὁ δαίλιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλόμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαήλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θεῶν Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δέ, ὡς περ ἄσπις, τὰ ὄντα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχοντο ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφή ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσεις τὸν ῥυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαήλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Κυβερόραιωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδεῖα, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἑρμοῦ, ἐκ τῶν Ὁ (70), οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ. (ιϚ' 14)

Στίχ. Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Κὰν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότης Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυντιλλιανοῦ καὶ

Καπιτωλίνου, τῶν ἐν Νικομηδεῖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†363)

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. (†361-363)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος (Προύσσης) τῆς Βιθυνίας, τοῦ ὁμολογητοῦ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων εὐσθενῶς ἀγωνισθέντος καὶ δεινοπαθήσαντος. (~†840)

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείους ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμούς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποντίου, διακόνου ἐν Καρθαγένῃ. (~†260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ῥογάτου, Φήλικος, ἐτέρου Ῥογάτου, Βεάτας, Ἐρενίας, Φηλικιτάτης, Οὐρβανοῦ, Σιλβανοῦ καὶ Μαμίλλου, ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῆ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προβίνου, ἐπισκόπου Κώμου (Como) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεάτου (Beadh), ἐπισκόπου Ἀρδεκάρνης (Ardcarne) ἐν Ῥοσκομόνω (Roscommon) τῆς Ἰρλανδίας. (~†518)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σενάνη (Senán mac Geirrcinn, Senames), ἀσκήσαντος ἐν Κιλμανάχ (Kilmanagh) τῆς Ἰρλανδίας. (~†540)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φήλικος τοῦ ἐκ Βουργουνδίας, ἐπισκόπου Δούνβιχ (Dunwich) καὶ φωτιστοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (~†648)

Στίχ. Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας τῆς Βουργουνδίας,
καὶ φωστὴρ κατέστης, Φήλιξ Ἀγγλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἰουλιανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Τολέδου. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐνφρίδου (Humphrey, Hunfrid), ἐπισκόπου Θερουάννης (Therouanne) ἐν Γαλλίᾳ. (†871)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Λαζάρου

(†1391) καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἀθανασίου (ιε' αἰ.), ἡγουμένων τῆς μονῆς νήσου Μουρμάν ἐν τῇ λίμνῃ Ὀνέγκα τῆς Καρελίας.

Στίχ. Λάζαρος Μουρμάνς ὁ φίλος τοῦ Κυρίου,
Ἔσχεν Ἀθανάσιον μιμητὴν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τελεῖται τῶν ἐν τοῖς Σπηλαιῶσι τοῦ Κιέβου διαλαμφάντων ὁσίων Πατέρων.

Στίχ. Τοῦ Κιέβου ἀγλαῶς τὰ σπήλαια σκιρτῶσι,
τῶν ὁσίων ἀσκητῶν πατέρων τῇ συνάξει.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων. (†320). Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων προβάλλεται σήμερον διὰ τὸ εἶναι αὔριον ψυχροσάββατον.

Στίχ. Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Κατὰ τοὺς Παρισινοὺς Κώδικας 1575 καὶ 1476 τὰ ὀνόματά των ἦσαν: Ἀγγίας, Ἀγλαῖος ὁ καπικλάριος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός (ἢ Δομέτιος), Δόμνος, Ἐκδίκιος (ἢ Εὐδίκιος), Εὐνοϊκός, Εὐτύχιος (ἢ Εὐτυχής), Ἡλιάδης (ἢ Ἡλίας), Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰουλιανός (ἢ Ἐλιανός ἢ Ἡλιανός), Ἰωάννης, Κάνδιδος (ἢ Κλαύδιος), Κύριλλος, Κυρίων, Λεόντιος, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξάνθιος (ἢ Ξανθίας), Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακεδῶν (ἢ Σακερδῶν), Σεβηριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φι-λοκτήμων, Φλάβιος, Χουδίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{\delta}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος β ^{7x} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι β ^{7x} και ο φθη σο μαι $\frac{\Delta}{\delta}$ ^{Πα} φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων $\frac{B8}{9}$ και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα β ^{7x}

ὠδὴ γ'

Tους σου οὐς υμνολογῶς Θεοτοκοῦ

ἡ ζωσάκαι ἀφθονοπήγηθι ἄσυνσυγκροτή

σαντάς πνευματικόν στερεώωσον και ἐν τῇ

θειᾷ ἀδοξίᾳ στεφάνων δόξης ἀξίωσον

ὠδὴ δ'

Tὴν ἀνεξιχνίασον θειαν βλασην τῆς

ἐκ τῆς Παρθενῶσ σαρκώσεως στυψι

στῶ οὐροπροφήτης Ἀββακάμ κατὰ νόων ἐ

κρουγὰ ἀξέδοξα τηδυναμεισά Κυριε

ὠδὴ ε'

Eξέστητα συμπαντα ἐπιτηθία

δόξησ σου γα ἀραπειρογάμε Παρθεν

νέεσ χεσ ἐν μηήτρατων ἐπιπαντων

Θεὸν και τετοκάσ ἀχρονον γιον πασι

τοι οἰσ υμνασι σε σωτηριαν βραβευ

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ἤν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 τήν οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πβ με νος νυν δε ε νερ γβ με ε
 νος την οι κβ με νην α πα σαν α γει ρει

ψα αλ λυ λυ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τας αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τει δα γαρ α πο τει νυ μα
 κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοι σα τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νη ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ τν τας ε ξα πε στει λε κε νη

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τν
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τν ε ως αι ω νος

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια
 φθορωσ Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
 Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Aπασγηγενης σκιρτατω πνευματι λα
 μπααδωχμενος πανηγυριζετωωδεα
 υλων νοωνφυσις γεραιρσαταιερα
 θανμασια της Θεομηητοορος και
 βοαααατω χαιροις παμμακαριζε
 Θεοτοκα γνηαιπαρθε νεεεεε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Xορος τετρααδεκααριθμος Μαρτυρων
 Τεσσαρακοντα της υπερθεσσατρια
 ααδος των αρεετων τεετρακουυι

πυ ρος α ε ε ρος υ υ δα τος και γης στοι οι
χει ω ων τετρα α δος α σμα σι θει οι οισ υ μνει
ει ει σθω υ περ Χρι στω ω ως α θλη η σας
των α α παν τωων Δεσπο ο του

Θεοτοχίον.

Χαι ρε κα τα ρας λυ υ τρω σις και τω Α α
δα αμ α να α κλη σις και ρε Α γνη Θε ε ο το
ο ο κε ελ πις και αι σκε πη η τω κο ο σμχ και
ρε σε μνη μη τρο ο θε ε και ρε το θει ει ον
ο ο χη μα και ρε η κλι μα αξ και πυ υ υ λη
και ρε η κω φη η νε φε ε λη και ρε της Ευ α
ας η λυ υ σις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου

ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω
Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν
φάλαγγα, τῷ κρούει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν,
διαπύρω ζήλω πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον
σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς
πί-στεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας Τεσσαράκοντα,
χορείαν τὴν ἔνθεον· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς
ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Χαίροις συναγωγῆ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος

παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίρις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἄβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι
Α Πα θλο φο ο ο ο ροι οι Χρι ι στ ε την παν σε
 πτονη στει αν φαι δρο ο τε ε ε ρα αν α πειρ γα α
 α α σα α α σθε τη μνη μη της εν δο ο ο ο
 ξ υ μω ων α α θλη η η η η σε ε ε ε
 ως τεσ σα ρα κο ντα γα αρ ο ο ο ντες την τεσ σα

ρα κον θη μερον α γι α α α ζε ε ε ε τε ^{Δι}
 το σω τη ρι ον πα α α α α θος μι μη η ^{Πα}
 σα με ε νοι οι ^π9 δι α της υ περ Χρι ι στς υ
 μω ων α α θλη η η η η σε ε ε ε ως ^π9
 δι ο ε χον τες παρ ρη σι ι ι α αν ^u9 πρε σβε ^{Κε}
 ε ε ε ε ε ευ σα α α α ^u9 πρε σβε ευ σα α
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ει ει ^{Πα}
 ρη η η η η η νη κα τα ντη η η η σαι
 αι η η η μας ^π9 εις την τρι η μερον Α να α
 α α α α α σταα α α α σι ι ι ιν τς ς
 Θε ε ς ^u9 και Σω τη η ρος τω ων ψυ χων η μων ^Δ2

Και νυν. Θεοτοχίον.

Ἦχος Πάφ

Χ και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων

αι ω ω να μην ^u9

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^π9

και δοξαζομεν σε οι πιστοι οι κατα χρεεος
 την ποοολιντην ασειστον το τειχοος το
 αρρηκτον την αρραγηηπροστασιιι
 αν και καταφυγητων ψυχων ηη
 μων

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον αυτον η̄χον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πάφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψι
 ιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν αν
 θρωποις ευδοκία

μνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν
 Σε δοξολογουμεν Σε ευχαριστουμεν Σοι δι
 α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε Πα
 τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του
κοσμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμη

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)
και ω μα τα Σ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε ^{u q̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇ (τρεις)}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{u q̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ἄσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν' 22} Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{u q̇}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ^ε Πα ρ

Τ ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ
ε παθονδω σω πη η θη τι Κυ ρι ε ^{π q̇} και πα σας η μων

τας ο δυνας ^Δ_δ ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε
 θα α α α ^π_ρ

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^ρ_ρ δη μος
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^ρ_ρ Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη}
 στς ὀ τεσσα α ρα κο ον τα ^π_ρ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ^υ_ρ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα}
 δο ο ξα σθη η τε ^π_ρ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^υ_ρ
 ου σι ον ^υ_ρ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
^ρ_ρ
 λε ος ^ρ_ρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^Δ_δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^υ_ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε_ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

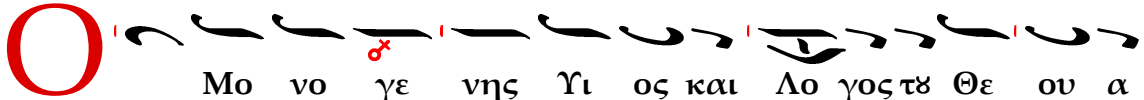
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

 Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Στίχ. β'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. (ξε' 11)

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. (ξε' 12)

Ἀπολυτίκιον κοινόν.

ᾠχος 4 Πα ρ

T ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ
 ε παθονδυσω πη η θη τι Κυ ρι ε και πα σαση μων
 τας ο δυ νας ι ασαι φι λανθρω πε δε ο ο με ε
 θα με τέλος δε ο ο με ε θα α α

Ἀπολυτίκιον ἕτερον.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ρ

H ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες δη μος
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
 στς υ τεσσα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
 υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος

με τέλος δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λο ο ο
 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α
 * * *

Ἀπολυτίκιον κοινόν.

ᾠχος Πα ρ

Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σσ
 ε παθονδυσω πη η θη τι Κυ ρι ε και πα σας η μων
 τας ο δυ νας ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε
 θα

Ἀπολυτίκιον ἕτερον.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ρ

Η Γα Νη Γα
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες δη μοσ
 Νη Γα Πα
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι

στϛ ϛ τεσσα α ρα κο ον τα ^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
 υ δα τος εν δο ξοι ^{Γα} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δε την υ περ
 ου σι ον ^{Γα} δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^{Γα}

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα} **Τ**ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
 τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι ϛ πα τη ρ η
 μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^Π α γρυ πνι αις και νη στει ει αις ι
 ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^Π

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

ᾠχος πλ. Γα ρ

Α γι οἱ Ἀναργυροὶ καὶ αἰθαυματοῦρο
γοῖ ἐπισκεψάσθηται ἀσθενείας ἡ
μῶν δώρε ἀνελάβετε δώρε ἀνδο
τε ἡμῖν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι. θ

Προστασια τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίαι
σχυντέ μεσιτεῖα πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετα
αθετέμη παριδῆσα μαρτῶλων δεήσεων
φώνας ἀλλα προφθασὼς ἀγαθῆ εἰς τὴν
βοηθειαν ἡμῶν τῶν πιιστῶς κραυγαζόντων
σοι τὰ ἀχύνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεύ
σον εἰς ἱκεσίαν ἡ προστατεύουσα
αἰθεοτοκῶν τιμῶν τῶν σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
 νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
 η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Θ** α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος **Δι-Θ**

Α α γι ι ος ο Θε ε ος **Δ** Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος Α θα α να α τος **Θ**
 ε ε λε η σον η η μα ας **Δ** (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω **Δ** και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην **Δ**

Α γι ος Α θα α να α τος **Θ** ε ε λε η
 σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιβ' 1-10).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

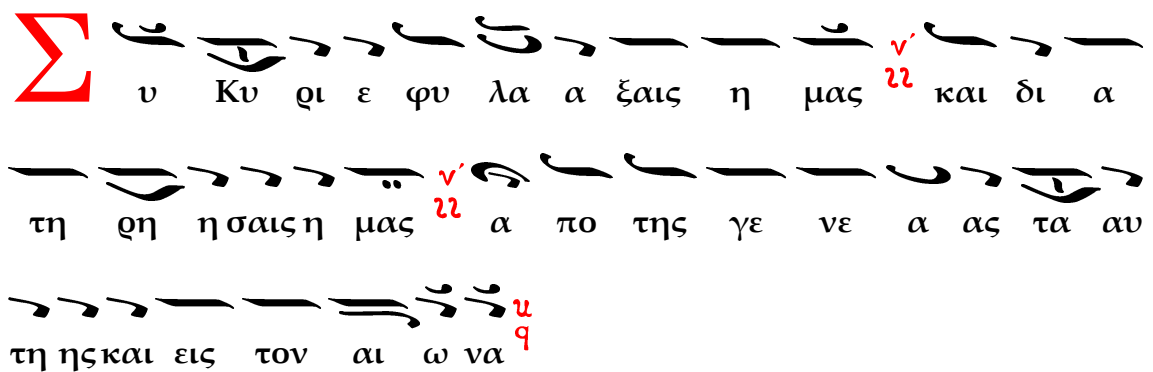
(Ψαλμὸς ια').

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

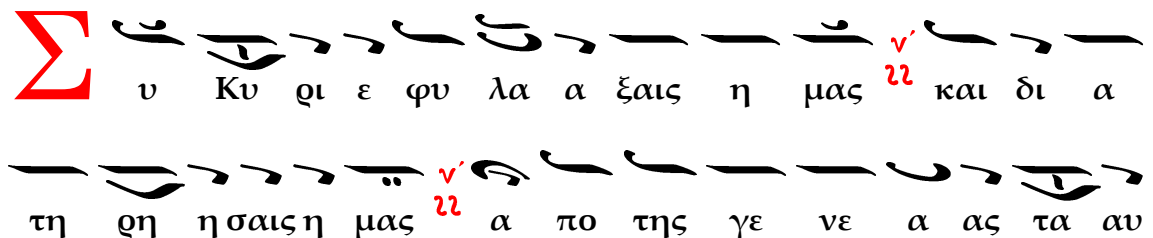
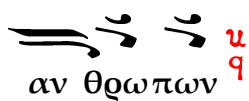
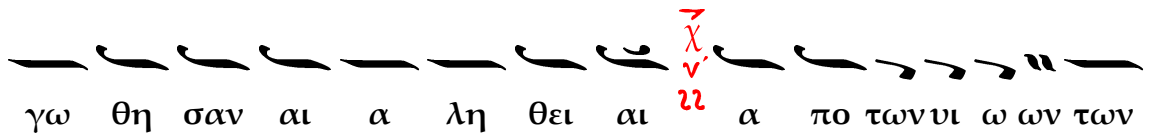
Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος π' φ' Κε ρ

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ὅτι ὠλι

τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Κύκλω οί άσεβείς περιπατοῦσι ^u₉ κα τα το υ ψος σθ

ε πο λυ ω ρη σας ^{v'}₂₂ τς υ ι ς ς των αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{v'}₂₂ και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{v'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἷον ὃν παραδέχεται». Εἰ «παιδεῖαν» ὑπομένετε, ὡς «υἱοῖς» ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἷος ὃν οὐ «παιδεύει» πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε «παιδείας», ἥς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ καὶ οὐχ «υἱοί». Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλουΐα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς ξε').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Στίχ. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν διήλθομεν

διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος και ε ξη γα γες η μα ας

εις α να α α α ψυ υ υ υ χην

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ως

πυ ρϑ ται το αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α

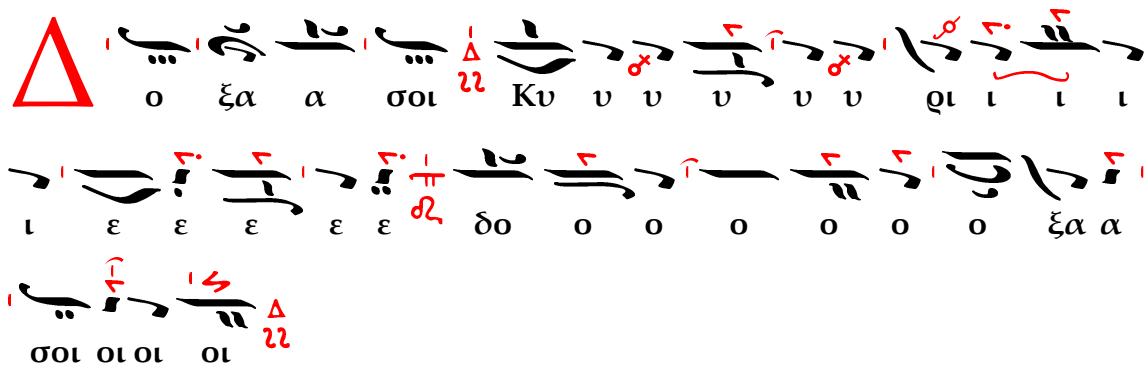
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

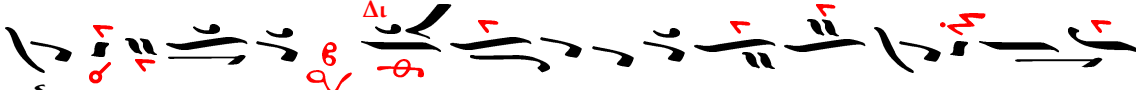
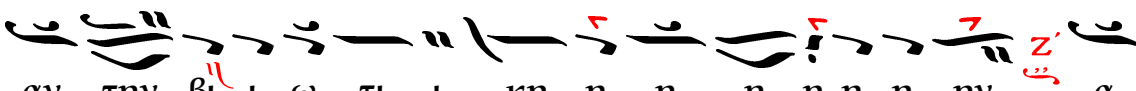
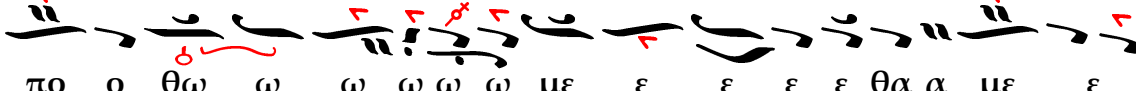
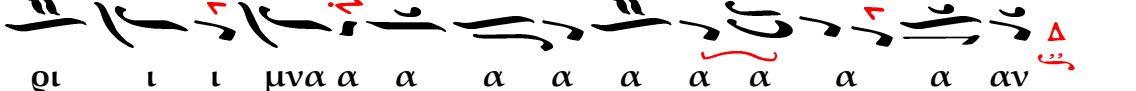

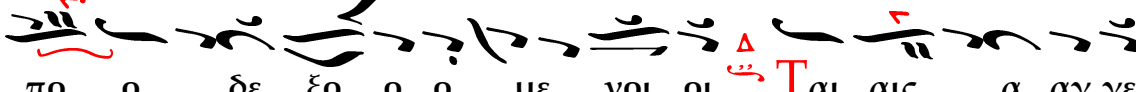

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κ' 1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτῆ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δί-καιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἔλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρωτοὶ ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἔταίρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρωτοὶ καὶ οἱ πρωτοὶ ἔσχατοι· πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

 ε ε ε ε α
T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T**αι αις α αγ γε

 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ς

Πα τε ρα Γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **T**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ²²
 Α μη η η ν ²² Α μη η η η ν ²²
 Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ω ν ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

(σ^x) ⁷ ε ε ^(σ^x) λε ρα ρα ^(σ^x) λε ²² ε ε λε ρα α λε ρα α
 ρα α λε ε ²² ⁷ ^χ Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ⁶ ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
 τες ⁶ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ⁷ ^χ ^Δ

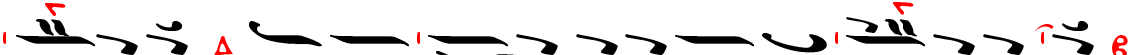
Ἦχος Δι-θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ⁶ ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ ^{σ^x} τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

E ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δίζ)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω ^χ νο ο ο ς ^Δ